

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 5 februari 1920 kl. 4 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 1, angående skrivelse till Konungen i fråga om avskaffande av de kungliga svenska riddarordnarna m. m.

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 4, hava herrar *Ekman, Carl Gustaf, och Rosén* hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t taga i övervägande, huruvida icke de kungliga svenska riddarordnarna och med dem i samband stående medaljer böra avskaffas.

Motionen.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utredning i ämnet finnes intagen i första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 7 vid 1919 års lagtima riksdag.

Utskottet tillmåter icke förevarande fråga någon framskjuten plats. Vid övervägande av skälen för och emot motionärernas yrkande har utskottet emellertid icke funnit, att några *avgörande* skäl tala för avskaffandet av ordnar och medaljer. Några nämnvärda olägenheter förknippade med ordensväsendet har utskottet nämligen icke kunnat finna.

Utskottet.

Utskottets uppfattning, att ordensväsendet ännu så länge bör bibehållas, är huvudsakligen grundad på internationella hänsyn och sammanfaller således i det väsentliga med statsministern Staaffs vid 1913 års riksdag uttalade mening i frågan. På av herr Lindhagen framställd interpellation betonade den förstnämnde i sitt den 20 maj 1913 avgivna svar huvudsakligen ordnarnas uppgift vara att i stor utsträckning utgöra belöningsmedel för av utländska medborgare i Sverige eller svenska

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 12 saml. 1 avd. 1 häft. (Nr 1)

medborgare visade tjänster. Ordensväsendets creditsidas huvudpost vore, anförde herr Staaff, alldeles givet att finna i de utrikes ordensförlänningarna. På interpellantens fråga, huruvida regeringen ansåge, att ordensinstitutionen borde väsentligen avskaffas, svarade herr Staaff att, därest fråga vore om att över hela världen avskaffa ordensväsendet, en sådan åtgärd helt visst kunde vara mycket tilltalande. Frågade man däremot, huruvida det för ett litet folk som vårt med synnerligen stora, alltjämt sig ökande internationella intressen och förbindelser skulle vara lämpligt att avskaffa ordensväsendet, medan det överväldigande flertalet andra länder behölle detsamma, vore regeringen icke beredd att besvara en sådan fråga jakande.

Några skäl, som kunna anses motivera ett frångående av denna uppfattning, torde icke under de senare åren ha tillkommit. Tvärtom torde den omständigheten, att flera av de under denna tid nybildade, demokratiskt organiserade staterna instiftat ordnar och medaljer, böra tydas till förmån för uppfattningen att även vårt land bör i denna fråga ställa sig avvaktande och icke genom avskaffande av ordens- och medaljväsendet avhända sig ett dylikt belöningsmedel för mot landet gjorda tjänster. I varje fall synes initiativ i denna fråga icke böra utgå från riksdagen.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 februari 1920.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande: herrar *Borell, Isak Svensson, Jespersen, Grevesmühl, Lind* i Näs och *Johansson* i Hornsberg.

Reservation

av herr *Lind* i Näs.